

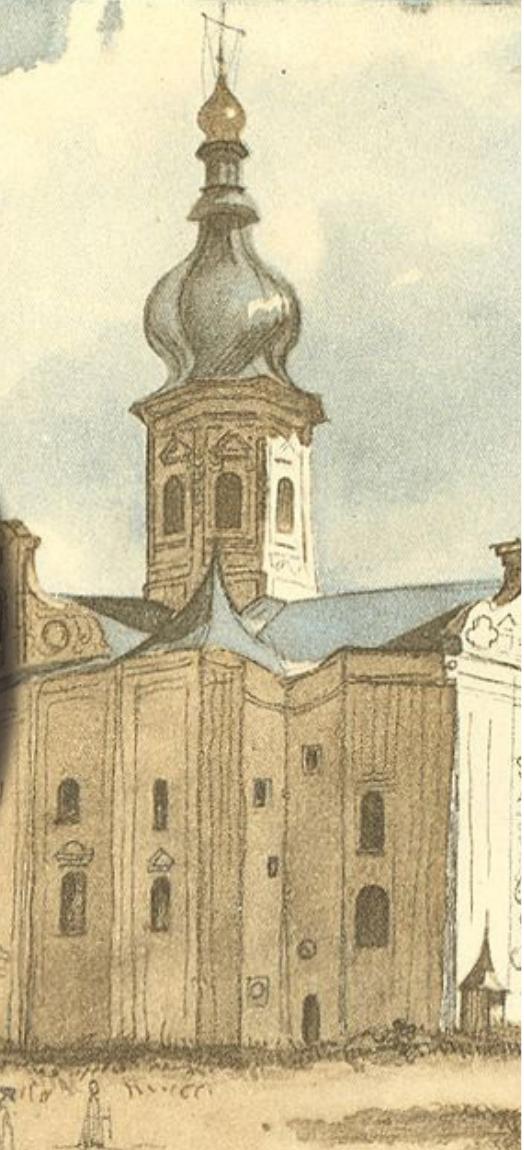

НАША ЦЕРКВА

Видання благословив Архієпископ і Митрополит Києва - Матері міст Руських,
Галицький, Патріарх всієї Русі-України, Свято-Успенських Києво-Печерської та
Почаївської Лавр Священноархімандрит ФІЛАРЕТ

Релігійний додаток часопису "БОРИСТЕН" ---№03 (199)---

"Сучасний світ живе у ритмі постійних змін",

- Митрополит Епіфаній

208. ВОЗНЕСЕНСЬКИЙ СОБОР В ПЕРЕЯСЛІВІ.

Акварель. [VIII—IX 1845].

ПЦУ та Митрополит Епіфаній мають найбільшу прихильність народу України

З поміж релігійних конфесій України найбільшу прихильність населення нашої держави має помісна Православна Церква України та її Предстоятель Блаженнійший Митрополит Київський і всієї України Епіфаній.

З УКРАЇНОЮ В СЕРЦІ

Про це свідчать дані всеукраїнського опитування громадської думки, проведеного Київським міжнародним інститутом соціології (КМІС) з 15 по 27 лютого 2020 року.

До ПЦУ позитивно ставляться 60,6% українців, негативно – 5,4% (баланс позитивного-негативного ставлення становить +55,2%).

Причому, у всіх регіонах Православна Церква України має найвищі показники ставлення; зокрема, у всіх регіонах не менше половини населення позитивно ставляться до Православної Церкви України (від 50% на Сході до 69,6% на Заході; баланс ставлення варіює від +43,4% на Сході до +67,9% на Заході). Далі за цим показником іде Українська

Греко-Католицька Церква, до якої позитивно ставляться 35,2% населення, негативно – 6,5% (баланс – +28,7%). Лише у випадку Московського Патріархату в Україні простежується від'ємний баланс – -2,2%. До цієї конфесії 25,7% опитаних ставляться позитивно, 28% – негативно. Серед Предстоятелів найкраще ставлення також простежується у випадку Митрополита Епіфанія: позитивно ставляться 38,4%, негативно – 5,7% (баланс – +32,7%). У всіх регіонах Предстоятель ПЦУ має найвищі показники: баланс ставлення становить +48,3% на Заході, +32,5% у Центрі, +23% на Півдні, +19,5% на Сході і +26,2% на Донбасі.

Прес-служба Київської Митрополії
Української Православної Церкви (ПЦУ)

"Адреси доброти"

ПРОТИДІЯ АГРЕСІЇ ТА КОРОНОВІРУСУ

Найперше хочемо сердечно подякувати тим, хто доброчинно глибоко сягає власної кишені щоб допомогти захисникам України. А це *пані Тетяна Ясинська (Silver Spring, MD.,)*, котра замовила продовольчий пакет для наших геройв. І так само невтомний доброчинець *отець Олексій Лімонченко з Каліфорнії*. Шляхетний жертвовавець надіслав княжий дар на допомогу жертвам московських звірів на Донбасі у пам'ять відходу у вічність його *батька Дмитра*.

Дорогі наші! Україна в ці дні особливо страждає від всесвітньої зарази коронавірусу. Особливо не легко доводиться, як завжди, нашим захисникам. Разом з іншими волонтерами редакція почала надсилати на фронт медичні аптечки для наших захисників. Ми формуємо їх з найбільш потрібних у часи пандемії ліків. Ми назвали нашу акцію «Захисти захисника». Заздалегідь щира подяка тим, хто відгукнеться на наш заклик допомогти захисникам Україні в боротьбі не лише з московською навалою, а й COVID-19.

Влас.інформ.

Практичні настанови для єпископату, духовенства і вірних у зв'язку з пандемією коронавірусної хвороби (COVID-19) доповнені відповідно до рішень Священного Синоду від 24 березня 2020 року та 9 квітня 2020 року

Нижче зазначені затверджені Священним Синодом настанови мають на меті:

- засвідчити турботу Церкви про всіх своїх дітей, як сильних, так і слабких у вірі, розділити з народомтягарвимущених обмежень, пам'ятаючи настанову Писання: «Носіть тягари один одного і так здійсните закон Христа» (Гал. 6:2);
- сприяти тому, щоби в першу чергу найбільш уразлива перед загрозою хвороби частина суспільства, люди старшого і похилого віку, залишалися в час згубної пошесті вдома, у найбільш безпечних умовах, бо ми покладаємо всю надію на милосердя і допомогу Господню, але пам'ятаємо і застереження: «не спокушай Господа Бога твого» (Лк. 4:12);
- засвідчити, що прийняті нами обмеження щодо порядку звершення богослужінь та інші зміни і обмеження в церковному житті є проявом сили нашої віри, а не її слабкості, за прикладом сотника, який сказав: «Господи, ... самого себе не вважаю я достойним прийти до Тебе; але скажи тільки слово, і одужає слуга мій», за що удостоївся слів Спасителя: «кажу вам, що навіть в Ізраїлі Я не знайшов такої віри» (Лк. 7:2-10);
- остерегтися від гарячності у покладанні на свою віру, як це сталося з апостолом Петром, який спочатку пішов по водам, а потім став тонути (Мф. 14:23-32), обіцяв, що залишиться зі Спасителем, якщо навіть усі полишать Його, а потім тричі відрікся від Нього (Мф. 26:33-35,75);
- «не дати приводу тим, хто шукає приводу» (2 Кор 11:12), бо Писання закликає: «бережіться, щоби ця свобода ваша не

стала спокусою для немічних» (1 Кор. 8:9)

Враховувати та виконувати законні приписи, розпорядження та карантинні обмеження, які впроваджуються державою, органами місцевого самоврядування та органами охорони здоров'я, не допускати як ігнорування реальної небезпеки, так і проявів паніки. Сприймати викликані поширенням хвороби зміни та обмеження як аскетичний подвиг стриманості та самообмеження від спілкування (затвору), сутність яких співпадає із метою та практикою посту, пам'ятаючи слова Спасителя: «Коли молишся, увійди до кімнати твоєї і, зачинивши двері твої, помолись Отцю твоєму, Який у тайні, і Отець твій, який бачить таємне, воздасть тобі явно» (Мф. 6:6). Як тимчасовий надзвичайний захід, виявляючи турботупровірних, взалежності від обмежень, які вводяться органами державної влади та місцевого самоврядування, зокрема на пересування та на роботу громадського транспорту, обмежень щодо можливої кількості одночасного зібрання певної кількості осіб (на 17.03.2020 р. – не більше 10 осіб) – припиняти проведення богослужінь у храмах чи змінювати порядок так, щоби в них брало участь не більше ніж обмежене число осіб.

Божественні літургії проводити за присутності визначеного обмеженням кількості осіб, просячи мирян залишатися вдома, долучаючись до спільноти молитви через засоби відеотрансляції. Бажаючі сповідатися і причаститися можуть це зробити протягом цілого дня, при дотриманні умов приготування. Пастирям у кожному конкретному випадку виявляти належну розсудливість.

- Протягом дня храми мають бути відкритими для особистого відвідування і молитви, спілкування зі священнослужителями при

додержанні загальних правил. Посилити заходи протиепідемічної безпеки у храмах, використовувати засоби дезінфекції, зокрема для підтримання чистоти ікон та інших святынь.

- На час пандемії достатнім виявом шанування святынь (Хреста, ікон, святих мощей) є поклоніння/поклон перед ними, без цілування; зазначене також застосовується до особистих вітань та вияву пошани між членами Церкви, зокрема між священнослужителями і мирянами під час подання благословення. При поданні благословення Хрестом - достатньо здійснити осінення ним, без цілування.

- Тимчасово не переносити святыні (святі мощі, шановані ікони) з місць їхнього постійного збереження, не організовувати паломництва.

- Як тимчасовий надзвичайний захід дозволяється здійснювати причастя вірних Тіла і Крові Христових у той самий спосіб, як це здійснюється священнослужителями під час Літургії Ранішеосвячених Дарів, а саме: приготовлені часточки Тіла, на які лжицею покладено частину Крові (як це робиться при приготуванні запасних Дарів) подавати з дискоса в руки (або лжицею не торкаючись уст) причаснику. При цьому слід уважно роз'яснити обов'язок причасників ретельно спожити Дари. Для обтирання губ використовувати одноразові серветки, які потім спалити у чистому місці. Використовувати для запивки після прийняття Причастя одноразовий посуд або споживати лише антидор.

Церква незмінно зберігає особливе ставлення до Євхаристії, Причастя Тіла і Крові Христових, як до Таїнства, що подається «на зцілення душі і тіла», а не як до споживання їжі (1 Коринфянам 11:20-30). Використання для причастя мирян того ж способу, що і для священнослужителів, продиктоване турботою про немічних у вірі (Рим. 14:1-13) та про те, щоби Таїнство і Церква не піддавалися безпідставній ганьбі від зовнішніх.

Дозволити подавати Причастя запасними Дарами всім, хто звертається про це, у будь-який час, як це робиться щодо хворих і у смертельній небезпеці.

При здійсненні Таїнства Сповіді, турбуючись про близьких та щоби не давати приводу

вищевикладених настанов та допускати практику загальної сповіді.

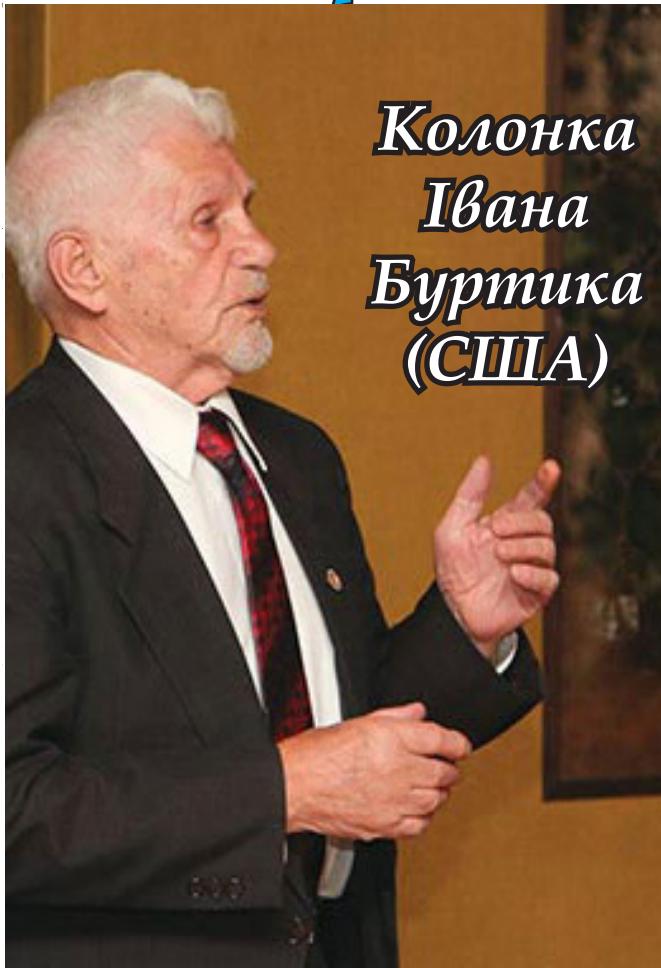
Браховуючи введені обмеження на можливість одночасних зібрань, не проводити загальних Соборувань, але подавати це Таїнство індивідуально особливо потребуючим у відповідності з його сенсом та традицією.

Таїнство Хрещення і чин похорону здійснювати з дотриманням загальних обмежень щодо числа присутніх. При наявності можливості та погодних умов дозволяється звершення богослужінь під відкритим небом, біля храмів, при дотриманні правил щодо числа одночасно присутніх та «соціальної дистанції». Ці настанови можуть змінюватися і доповнюватися з огляду на розвиток ситуації, адже як навчив нас Сам Господь: «субота для людини, а не людина для суботи» (Мк. 2:27).

Україна та світ

Колонка Івана Буртика (США)

Завдяки Конгресових публичних слухань демократичних оскаржувань Американського республіканського Президента Дональда Трампа, деякі народи, мабуть в перше почули про Україну, яка стала центром уваги. А для України ці слухання мають подвійні, як позитивні так і негативні значення. Позитивними можна вважати, що Президент Зеленський не дав ясної відповіді Трампові, що розглядатиме будь які проступки бувшого заступника Президента Америки Джо Байдена. Також, позитивом є і те, що Зеленський змовчав, коли Тромп заблокував схвалену обома Палатами Америки 400 мільйонову допомогу для України.

Одним негативом є, що зараз в часі Конгресових слухань, багато

згадується про Зеленського причетність у цій афери без його вияснень, що для багатьох дипломатів не зовсім є зрозуміле. А найважливіше, що уже чуються публичні негативні голоси стосовно допомоги США Україні, і це незаперечно матиме вплив на державних політиків Америки. Зараз, є головне питання, чи демократична партія зможе доказати вину Трампові, що він незаконно вимагав допомоги Зеленського розслідувати його опонента Джова Байдена у виборчому процесі. Є причини сумніватися, бо якщо б навіть доказали вину Трампові на імпічмент то Республіканська Партія не проголосує за, бо то значучо поже пошкодити її у наступних виборах.

Проте треба привітати один факт, що західні політичні мужі врешті зрозуміли стратегічне положення України на рубежі Заходу і Сходу і, що тільки сильна Україна може бути зaborолом перед московською агресією, що Україна уже доказала свою зпроможність у війні за останніх 5 літ. Не відомо, чи то за порадою Путіна, чи страх за свої маєтки, що олігарх Коломойський мав відвагу порадити Україні публично, залишити курс на Захід та шукати мирних зв'язків з Москвою, а то свідчить, що Зеленський починає думати самостійно.

Отож в цій декаді зависла ця чорна хмара у якій рішатиметься доля української нації, чи молодий недосвідчений український Уряд зрозуміє свою історичну місію і зробить мудрий вибір між Заходом а Сходом? Чи без вибору сам зникне і покриється ганьбою на віки. Поки що це питання залишається без відповіді, тільки час покаже.

“Цікаво”

Великдень: традиції та повір'я найбільшого свята християн

Для українців Великдень – це не тільки різномальорові писанки і смачна паска. Це особливе свято, коли слідують традиціям і вірять у диво. Існує безліч повір'їв і застережень на Великдень. Дотримуючись їх, усе бажане здійснюється.

За традицією, Великодню передує серйозна підготовка:

a) Великий семитижневий піст – очищення думок, душі і тіла

Піст починається відразу після Масляної. Сім тижнів віруючі не їдять продукти тваринного походження, у певні дні повністю відмовляються від їжі або вживають лише сиру їжу. Вважається, що, дотримуючись міри в їжі, людина вчиться утримуватися від інших спокус і гріхів.

b) Великий або Чистий четвер – прибирання перед Великоднем

У цей день людина повинна повністю очистити себе і оселю: зробити прибирання у будинку, скупатися до

сходу сонця у відкритій водоймі або прийняти контрастний душ. Тим, хто постує, дозволені хліб і червоне вино.

Згідно великодньої традиції, у цей день потрібно ставити тісто для пасок і фарбувати яйця. Заборонено шуміти, співати, веселитися, гадати і скандалити. в) Страсна п'ятниця – день розп'яття і смерті Ісуса. Це найсуворіший і найсумніший день тижня. Люди моляться, відвідують церковні служби і утримуються від їжі. Під суврою забороною домашня робота, веселощі і пісні, кажуть: «хто пісні у Страсну П'ятницю співає – на Великдень слози пролле».

Не можна брати у руки гострі і ріжучі предмети. Заборонено протикати землю залізом, тобто працювати на дачі – до біди. Згідно з повір'ям, білизна, випрана у цей день, покривається кров'ю. У п'ятницю дозволено лише пекти паски і хліб.

Воскресіння Христове

У ніч на неділю, після опівночі, дзвін сповіщає про Воскресіння Христове і початок великодньої служби. Богослужіння проводяться особливо урочисто й тривають вони до ранку.

Кульмінацією служби стає обряд освячення пасок, яєць, вина та ін. Частину принесених страв залишають у церкві для знедолених. Деякі люди здійснюють паломництво до знаменитих храмів України. Послухати святкову службу та освятити продукти можна у чудовій Свято-Успенській Почаївській лаврі, навідатися до Києво-Печерської лаври або ж відправитися до золотоверхого Чернігова і відвідати Спасо-Преображенський собор або стародавню Катерининську церкву.

Святкування тривають тиждень, який називається Світлою великодньою седмицею, а кожен із днів носить назву світлого – світливий понеділок, світливий вівторок і т.д.

«Христос воскрес!» – «Воістину воскрес!»

Традиції христування вже 2000 років: весь період святкування при зустрічі люди вітають один одного словами:

- «Христос воскрес!»
- «Воістину воскрес!», триразово цілуються і обмінюються писанками.

Обмін яйцями міцно увійшов у великоднє традицію. З цим символом пов'язано таке повір'я: Марія Магдалина вирішила принести радісну звістку про воскресіння Ісуса римському імператору Тиверію. До нього не можна було приходити без дарів і Марія вибрала у подарунок куряче яйце, яке символізує життя. Почувши звістку,

Тиверій розсміявся і сказав: «це так само неможливо, як і твоєму білому яйцю перетворитися на червоне»... але не встиг він закінчити фразу, як яйце стало червоним.

З Великоднем пов'язано безліч вірувань:

Вважається, на Великден все стає видимим, навіть містичне; маленькі діти з чистою душою можуть побачити всі земні скарби, які у цю ніч світяться вогниками.

На Великдень можна просити у Бога все. Так, люди похилого віку розчісували своє волосся з думкою про онуків, щоб їх було стільки, скільки волосся на голові. Бажаючи розбагатіти, вмивалися зі срібного посуду. Дівчата просили нареченого.

З нетерпінням чекали первого удару дзвонів. Якщо з первім ударом перехреститися зі словами: «Христос воскрес, а рабу (ім'я) здоров'я», то одужає навіть важко хвора людина.

Вставали до світанку, щоб не проспати щастя.

Дівчата вмивалися водою з червоного яйця, щоб бути рум'яними.

На Великден усі мають веселитися, інакше сумувати доведеться весь рік.

Але існують і застереження:

У Великдень не можна займатися домашньою роботою – з клопотами піде щастя. Освячені продукти не можна викидати, їх потрібно з'їсти за святковим столом, поділитися з рідними та сусідами або роздати бідним.

Подружжя не повинно христосатися на людях – до розлуки. Гріх проливати кров тварин протягом Світлого тижня, адже вони теж радіють Христовому Воскресінню і славлять Бога. Не можна викидати шкаралупу за вікно, щоб не потрапити в Ісуса і апостолів, які весь тиждень ходять по землі у жебрацькому дранті.

Їстівні символи Великодня

Після церкви повертаються додому, вмиваються і всідаються за стіл. Сніданок починають з освячених продуктів, кожен повинен з'їсти по яйцю і покуштувати інші принесені з церкви страви. Далі приступають до решти страв.

Зі Світлим Воскресінням закінчується Великий піст, тому святковий стіл повинен бути багатим, з великою різноманітністю страв. Головними атрибутами великоднього столу є яйця-крашанки, паски і сирні паски.

Яйце – символ життя і чудесного воскресіння. В іконопису воскреслий Ісус був оточений сяйвом, схожим за формує на яйце. Крашанкам приписують цілющі властивості. До речі, останні кілька років в Україні зміцнюється традиція наряджати Великоднє дерево. Цього року її підтримали чотири міста України.

Святкова паска – символ присутності Бога у житті всіх людей. Її солодкість, здoba і краса – співчуття, милосердя і турбота Творця про кожного. Сирна паска – прообраз Царства Небесного. Її форма у вигляді гори символізує новий, небесний Єрусалим. А поєдання молока та меду – солодкість райського життя, радість і блаженство святих.

“Ми разом з народом несемо тягар обмежень – не від нашого безсилля, але маючи силу, яку дає нам віра в Бога”, – Митрополит Епіфаній

У Хрестопоклонну неділю Блаженнійший Митрополит Київський і всієї України Епіфаній звершив Божественну літургію у Свято-Михайлівському Золотоверхому соборі, виголосив молитву за припинення пандемії коронавірусу та звернувся до вірян з першосвятительським словом проповіді:

“Всечені отці, дорогі брати і сестри! Слава Ісусу Христу!

Сьогодні, у третю неділю Великого посту, ми разом з повнотою Православної Церкви звершуємо поклоніння Чесному і Животворчому Хресту. Також сьогодні ми святкуємо пам'ять 40 Севастійських мучеників. «Хресту Твоєму поклоняємось, Владико – співає Церква, – і святе Воскресіння Твоє славимо». У цих коротких словах викладене усвідомлення нами глибокого зв'язку між Хресною жертвою Спасителя, між Його добровільно прийнятими стражданнями і смертью – та Його Воскресінням.

Пророк Ісая за багато століть до Різдва Христового сповіщав про Жертву Спасителя: «Він узяв на Себе наші немочі і поніс наші хвороби, а ми думали, що він був уражений, покараний і принижений Богом. Але Він укритий виразками був за гріхи наші і мучимий за беззаконня наші; покарання світу нашого було на Ньому, і ранами Його ми зцілилися» (Іс. 53: 4-5). Будучи безгрішним Сином Божим, Спаситель терпить зраду, несправедливе осудження, приниження, страждання і смерть на Хресті – заради нас, заради зцілення нашої ураженої гріхом та під владної злу людської природи від рабства дияволу і від смерті. Спаситель на Хресті багатьом здавався безсилім, а Його розп'яття – ознакою поразки. «Інших спасав; нехай спасе Себе, якщо Він

Христос, Божий обранець» (Лк. 23: 35) – так глузували з Нього. І справді – чи не здається шлях жертвності та самовідречення ознакою слабкості, безсилля? Відповідь на цей сумнів дає нам Господь через слова, які Він промовив до апостола Петра, котрий вихопив меч, щоби захищати Ісуса від арешту: «Чи думаєш, що Я не можу тепер ублагати Отця Мого, і Він дастъ Мені більш як дванадцять легіонів ангелів? Як же тоді збудуться Писання, що так повинно бути?» (Мф. 26: 53-54).

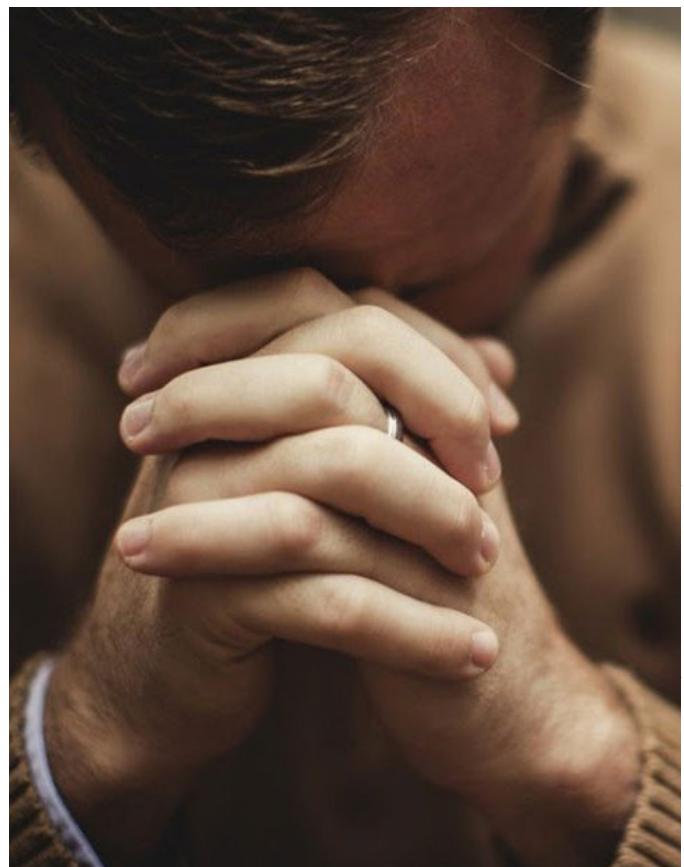
Що ми дізнаємося з цих слів? Що смирення і жертовність Господа Ісуса Христа – не вимущені безсиллям чи нездатністю опиратися обставинам. Бо Петро з любові до Учителя хотів захистити Його від арешту та осудження з допомогою власної сили, вихопивши меч. А Господь ніби каже йому: «Хіба ти думаєш, що Бог не має сили? Не твій меч, але більш як дванадцять легіонів ангелів може зараз же постати на Мій захист! Але сила Моя не в цьому, а у підкоренні волі Отця!»

Багато хто і в нинішній час, як і тоді, думає, що смирення та покладання на волю Божу – це ознака слабкості. Однак Христос своїм прикладом показує, що це і є справжня сила, яка одна перемагає не наслідки зла, але його причину.

Ще один важливий урок з цих слів – настанова нам, що всі події людської історії відомі Богові, і Він діє не так, як люди, бо вони не знають майбутнього та лише намагаються роздивитися його обриси, спираючись на досвід минулого і припущення. Бог знає все, а тому кожна подія, кожна мить історії не є випадковістю. Якщо Господь допускає щось тепер, то не від безсилля, але знаючи, як обернути це до добрих наслідків. В цьому і є промислительна дія Божа: всякомудобру Він допомагає, а зло, яке виникає через віддалення від добра, зупиняє та обертає до добрих наслідків.

Отже, поклоняючись Хресту Господньому, ми знову і знову нагадуємо собі, що справжня сила, яка здатна перемагати зло і всі його наслідки – лише в Бозі. І ми можемо стати переможцями, лише підкоривши себе Богові, виявивши смирення перед Ним, добровільно віддавши свою волю – у руки Божі. Гріхопадіння у цей світ прийшло через гордість, через бажання людини без Бога та проти Його волі стати «як боги». Тому спасіння можливе лише через усвідомлення нашої власної немочі, що спонукає нас повернутися до Бога, Який турбується про кожного з нас і про все людство, і сила Якого, за свідченням апостола Павла, «виявляється в немочі» (2 Кор. 12: 9).

Подивімося навколо себе: що зовсім недавно людство відчувало себе впевнено, досягнувши багатьох речей завдяки розуму та праці. Але раптово вся ця впевненість захиталася, бо перед обличчям загрози поширення згубної пошесті людство відчуло страх та безсилля. І тому слова з Євангелія, які ми сьогодні чуємо, мають особливо резонувати в наших серцях:

«Яка користь людині, коли вона приєднається до світу, а душу свою занапастить? Або що дасть людина взамін за душу свою?» (Мк. 8: 36-37).

Людство зараз шукає способи подолання згубної пошесті. І ми, як Церква, як спільнота віруючих, разом з народом несемо тягар обмежень – не від нашого безсилля, але маючи силу, яку дає нам віра в Бога, та приймаючи все, що сталося, як нагадування про необхідність дбати про вічне більше, ніж про тимчасове. Ми завжди закликали вірних приходити до храму на спільну молитву – але зараз ми знову і знову звертаємося із закликом розділити з усіма тягар самообмеження. Адже саме це і передбачає сутність посту: добровільно прийняти на себе обмеження. Отже коли зараз вірні залишаються в своїх оселях, то це не через слабкість, а через силу нашої віри, бо тим самим ми подаємо приклад нашим близкім, що ми турбуємося про них, і свідчимо, що оселі наші також є місцем молитви, і коли ми закликаємо Бога в нашому домі – Він почує нас. Тим більше зараз, завдяки досягненням людського прогресу, ми можемо спілкуватися і на відстані, і цю можливість також використовуємо, щоби будучи розділені в просторі, залишатися єдиними в молитві.

Безперечно, що як не можна насититися їжею чи питтям на відстані, так неможливо на відстані причаститися Святих Таїн – однак ми покладаємо тверду надію на Бога, просимо Його припинити згубну пошесть, щоби без всяких перешкод мати можливість безпосередньо єднатися у Таїнствах і молитві. Також ми твердо знаємо, що Безкровна Жертва Тіла і Крові, Свята Євхаристія, яка продовжує звершуватися і ми будемо її звершувати, бо це наш святий обов'язок, – приноситься за всіх і за все. Приноситься і за відсутніх, і за тих, хто в немочах лежать, хто милості Божої та допомоги потребують.

Цей час скорботи і випробувань нехай стане спонуканням до широї та гарячої молитви. Наша віра нехай виявиться у турботі про близніх, про їхне здоров'я та безпеку. Особливої опіки та захисту потребують люди старшого віку.

Зараз поширюється багато інформації, правдивої та оманливої – будьте уважні та розсудливі, зберігайте тверезість та мудрість, не піддавайтесь паніці та відчаю. Як завжди у часи випробувань є ті, хто жертвово служать близнім, і ті, хто думають, що можуть скористатися з біди. Кожен з нас особисто не може відповідати за все, але цілком відповідальний за те, що робить сам. І відповідати буде не тільки і не стільки перед людьми, як перед Богом. Не забуваймо цього!

Багато є інструкцій та настанов, законів та розпоряджень, але як християни, ми пам'ятаємо, що в основі лежить золоте правило, незмінний закон любові, до виконання якого

закликає нас Господь Ісус Христос: «Полюби Господа Бога твого... і полюби ближнього твого як самого себе» (Мк. 12: 30-31), «Все, чого бажаєте, щоб вам робили люди, так і ви робіть їм, – бо в цьому є Закон і Пророки» (Мф. 7: 12). Робімо так – і не помилимося!

Сьогодні ми згадуємо пам'ять 40 мучеників Севастійських. Від давнього часу в храмах була традиція в розписах їхні зображення вміщувати у склепіннях під куполом – так є у нашему головному храмі, Святій Софії Київській, так є і тут, у Михайлівському Золотоверхому соборі. Адже подвиг свідчення віри навіть перед обличчям страждань і смерті, подвиг вірності Богу та всецілого покладання на Його милосердя і допомогу – є зразком для всіх нас. І сенс цього подвигу – не просто в терпеливому перенесенні страждань, а у всецілій довірі до Бога навіть перед загрозою смерті.

Тож зрікаючись сваволі, віддаючи себе в руки Божі, покладаючи на Нього всю свою надію, взявши хрест свій, йдімо за Христом. І як Він переміг – так і ми разом з Ним будемо переможцями, і після скорботи прийде радість Воскресіння. Амінь!"

Митрополит Епіфаній помолився за припинення епідемії

Долучившись до заклику Всеукраїнської ради Церков і релігійних організацій Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Епіфаній 25 березня 2020 року звершив молебень у Свято-Михайлівському Золотоверхому соборі столиці.

В цей День загальної молитви і посту за Україну Предстоятелю співслужила всечесна братія обителі. Під час відправи Його Блаженство виголосив всеукраїнську молитву за припинення пошесті згубної (епідемії).

Напередодні помісна Українська Православна Церква закликала усіх вірян, у кожному куточку України, в цей день, залишаючись кожен у місці свого перебування, приєднатися до подвигу посиленого посту (для тих, кому дозволяє стан здоров'я) та спільної молитви, щоб єдиними вустами попросити у Господа захисту від цієї згубної хвороби, допомоги у боротьбі з пандемією, а також помолитися за медичних працівників та всіх, хто жертвовоно служить близнім.

Пресслужба Київської Митрополії
Української Православної Церкви (ПЦУ)

“Актуально”

Найсильніша молитва про здоров'я Пантелеймону Цілителю

Молитва про здоров'я шанованому християнському святому Пантелеймону Цілителю, якого Бог наділив даром зцілювати хворих людей, дбати про їхнє здоров'я, вважається однією з найсильніших. Дізнайтеся, як молитися Пантелеймону Цілителю за здоров'я, своє і своїх близьких.

Історія Великомученика Пантелеймона

Народжений в 3 столітті, майбутній святий мав батьків різної віри. Його батько був язичником, а мати християнкою. Вона завжди виховувала його за законами істинної віри, але рано залишила цей світ, і юнакові довелося повірити в ідолопоклонство.

Він з'явився на навчання мистецтву лікування, де проявив свої здібності і був покликаний до двору римського імператора Максиміана. Але одногоразувін побачив, як пресвітер Ермолай воскресив отруєного хлопчика за допомогою молитви до Ісуса Христа. З цього моменту він прийняв християнство і став лікарем.

Пантелеймон допомагав кожному, хто цього потребував, і не просив за це ніяких грошей. Тим самим він розгнівав багатьох римських цілителів, які стали втрачати заробіток. І тоді його викликали на суд до імператора. Тоді цілитель запропонував влаштувати змагання: запросити хвору людину і віддати її на лікування до язичницьких жерців. А потім він сам спробує позбавити людину від недуги. Той, хто зможе допомогти страждаючому, і стане носієм істинної віри.

Людина позбулася хвороби тільки завдяки силам Пантелеймона, чим він викликав сильний гнів імператора. Цілителя піддали страшним мукам, але завдяки молитвам нічого не могло погубити святого. Він з гідністю пережив всі страждання, а коли за наказом імператора його кинули до диких звірів, ті не сміли доторкнутися до християнина, а смирно вляглися біля ніг лікаря. Під час молитви голос закликав Пантелеймона на Небеса, і тільки після цього кат зміг відсікти голову святому християнину.

Цілитель Пантелеймон є покровителем усіх, хто страждає і терпить муки хвороби. Люди моляться йому перед серйозною операцією, просять про зцілення, про православне диво і допомогу при найстрашніших захворюваннях. При цьому він здатний захистити кожну людину і відвести всі недуги в сторону. Образ святого прийнято розташовувати біля ліжка хворої людини.

О, великий угоднику Христовий, страстотерпче і лікаре многомилостивий Пантелеймоне! Змилосердися наді мною, грішним рабом Божим (ім'я), вислухай благання і благання моє, змилостив Небесного, верховного Лікаря душ і тілес наших, Христа Бога нашого, нехай дарує нам зцілення від жорсткого гнітучого мене недугу. Прийми недостойне моління грішнійшого від усіх людей.

Відвідай мене благодатним відвідуванням твоїм. Не возгнушайся гріховних виразок моїх, помажеш їх елеем милості твоєї і зціли мене; та здоровий сущи душою і тілом, залишок днів моїх, за допомогою благодаті Божої, зміг провести в покаянні і догоджанні Богу, і сподоблюся восприяти благий кінець живота моого. Гей, угоднику Божий! Умоли Христа Бога, щоб дарував мені заступництвом твоїм здоров'я тіла і спасіння душі моєї. Амінь.

Цей священний текст є сильним джерелом життєвих сил і міцного здоров'я. Він допомагає захистити себе від хвороби і позбавити близьких від проблем зі здоров'ям.

Скористайтеся силою слова, зверненого до Небес, і попросіть заступництва дивного Великомученика. Ця найсильніша молитва про здоров'я допоможе вам здобути міцне здоров'я і допоможете в цьому найдорожчим людям. Небесний лікар чує прохання кожного віруючого і того, хто потребує. І обов'язково дякуйте за це Пантелеймону Цілителю.

Молитва за родину

**Ласкавий Господи, Ісусе Христе,
Який захотів провести довгі роки
Свого земного життя в назаретській
Родині! Благаю Тебе, поблагослови
мою дорогу родину: батька, матір,
братів, сестер, всіх своїків і кровних.**

**Зішли їм ласку, щоб всім серцем
любили Тебе, охорони від нещастя,
диявольських спокус і всякого лиха.**

**Подай згоду моїй родині, бо згода - це
великий Твій дар. Допоможи її членам
щиро любитися надприродною Божою
любов'ю, яка осолоджує прикрої
земного життя. Будь з нами в годину
смерті, щоб з Твоєї ласки вийшли ми з
цього світу та пішли до Неба навіки**

**прославляти Тебе. Маріє, найкраща
наша Мати і взірець для кожної
родини, будь завжди з моею дорогою
родиною. Амінь.**

РЕКЛАМА

ШВИДКО
ЗРУЧНО
ПРЯМО В РУКИ

Найшвидший і найбільш надійний посилковий сервіс до України та країн СНД.
Порівняйте терміни доставки пакунків через компанію MICT з іншими компаніями і переконайтесь в цьому самі.

- **ДОСТАВКА КОРАБЛЕМ**
В Україну: 30-40 днів
В Москву: 30-40 днів
В Ст. Петербург: 35-45 днів
Решта регіонів на www.meest.us
- **ВІДПРАВКА АВІА і МОРСЬКИХ ВАНТАЖІВ**
○ **ДОСТАВКА АВТОМОБІЛІВ У КОНТЕЙНЕРАХ**
○ **УПАКОВКА І СТРАХУВАННЯ**
○ **ПЕРЕКАЗ ГРОШЕЙ ЗА НАЙНИЖЧИМИ ЦІНАМИ**

ЕКСПРЕС ДОСТАВКА ПОСИЛОК:
В Україну: 3-5 робочих днів
В Москву: 5-7 робочих днів

1-800-288-9949 www.meest.us

MICT **MEEST**

Marketing and design by imaginestudio.com

Редактує колегія. Адреса бюллетня "НЦ КП"

Адреса редакції

а/с № 791, 49008 м. Дніпро, Україна

Телефон: (050) 340 - 28 - 27

e-mail: fidelsukhonis@gmail.com

Представництво за кордоном:
У США та Канаді: Mr. V. Babanskyj, 74 Oakridge,
Watchung, N.J. 07069, USA;

borysten.com.ua - архів бюллетнів
CatArt Верстка та дизайн

Підписано до друку 17.02.2016
Папір офсетний. Друк цифровий
Видавець ФОП Озеров Г.В.
м.Харків, вул.Університетська, 3, кв.9
Свідоцтво про державну реєстрацію
№ 818604 від 02.03.2000